

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS (laajennettu viides jaosto)

1 päivänä helmikuuta 1999 *

Asiassa T-256/97,

Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC), Belgian oikeuden mukaan perustettu kansainvälinen järjestö, kotipaikka Bryssel, edustajanaan solicitor Bernard O'Connor, avustajanaan asianajaja Bonifacio García Porrás, Salamanca, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arsène Kronshagen, 22 avenue Marie-Adélaïde,

kantajana,

jota tukee

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään Treasury Solicitor's Departmentin virkamies Michelle Ewing, avustajanaan barrister David Anderson, Englannin ja Walesin asianajajayhteisö, prosessiosoite Luxemburgissa Ison-Britannian suurlähetystö, 14 boulevard Roosevelt,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Viktor Kreuschitz ja oikeudellisen yksikön virkamies Nicholas Khan, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 18.7.1997 tehdyn päätöksen, jossa komissio kieltäytyy pitämästä kantajaa asianomaisena osapuolena siinä menettelyssä, jonka johdosta komissio on antanut asetuksen N:o 773/98 väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaisuainemateriaalien tuonnissa (EYVL L 111, s. 19),

**EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto),**

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit R. García-Valdecasas, P. Lindh, J. Pirrung ja M. Vilaras,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen**Kanteen perusteena olevat tosiseikat**

- 1 Bureau européen des unions de consommateurs (Euroopan kuluttajajärjestö, jäljempänä BEUC) on Belgian oikeuden mukaan perustettu kansainvälinen järjestö, joka edustaa yhteisön toimielimissä kansallisia kuluttajajärjestöjä, jotka toimivat jäsenvaltioissa ja muissa Euroopan maissa.
- 2 Komissio julkaisi 11.7.1997 ilmoituksen (97/C 210/09) Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaimattomien puuvillakankaiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EYVL C 210, s. 12, jäljempänä ilmoitus menettelyn aloittamisesta) sen jälkeen, kun Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton) oli 26.5.1997 tehnyt polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus) 5 artiklan mukaisen valituksen.
- 3 Perusasetuksen 5 artiklan 10 kohdan mukaan ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta annetaan määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jotta ne otettaisiin huomioon tutkimuksessa. Lisäksi siinä täsmennetään määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat pyytää komissiolta tulla kuulluksi 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.
- 4 BEUC pyysi 15.7.1997 komissiolle osoittamassaan kirjeessä, että se hyväksyttäisiin asianomaiseksi osapuoleksi ja että sen annettaisiin tutustua valitukseen ja tutkimuksen muiden osapuolten toimittamiin tietoihin, jolleivät nämä tiedot ole perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdassa ja 19 artiklassa tarkoitettulla tavalla luottamuksellisia.

- 5 Komissio vastasi 18.7.1997 pääosaston I ”ulkosuhteet: kauppapolitiikka, suhteet Pohjois-Amerikkaan, Kaukoitään, Australiaan ja Uuteen-Seelantiin” osaston E ”Polkumyynnin torjunta: haitat yhteisön kannalta (politiikka, tutkimukset ja toimenpiteet); muut kauppapoliittiset keinot ja yleiset asiat” laatimalla kirjeellä seuraavaa:

”Komission yleisen kannan mukaan, jonka BEUC hyvin tuntee, haluaisin — — korostaa, että valkaisuamattomia puuvillakankaita ei voida pitää tavanomaisesti vähittäismyynnissä myytyinä tuotteina, toisin sanoen kysymys ei ole tuotteista, joiden osalta BEUC:tä voitaisiin pitää — — neuvoston asetuksen N:o 384/96 5 artiklan 10 kohdassa, 6 artiklan 7 kohdassa ja 21 artiklassa tarkoitettuna asianomaisena osapuolena. Näin ollen minun on ilmoitettava, ettemme voi täyttää pyyntöänne valituksen toimittamisesta ja muihin kuin luottamuksellisiin asiakirjoihin tutustumisesta.”

- 6 Komissio antoi 7.4.1998 asetuksen N:o 773/98 väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaisuamattomien puuvillakankaiden tuonnissa (EYVL L 111, s. 19; jäljempänä väliaikainen asetus).
- 7 Väliaikainen asetus tuli sen 4 artiklan mukaisesti voimaan 10.4.1998, ja sen oli määrä olla voimassa kyseisestä päivästä lukien kuusi kuukautta. Koska neuvosto ei antanut perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdassa säädetyssä 15 kuukauden määräajassa menettelyn aloittamisesta asetusta lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta, väliaikainen asetus lakkasi olemasta voimassa 10.10.1998.

Oikeudenkäynti

- 8 Kantaja nosti 19.9.1997 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nyt esillä olevan kanteen.
- 9 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta toimitti 8.4.1998 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajan vaatimuksia. Laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen 25.5.1998 antamallaan määräyksellä.
- 10 Komissio vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan nojalla 4.11.1998 toimittamallaan erillisellä hakemuksella, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaisi lausunnon antamisen raukeavan nyt esillä olevassa asiassa.
- 11 Yhdistynyt kuningaskunta luopui 19.11.1998 päivätyllä kirjeellään tätä hakemusta koskevien huomautusten esittämisestä. Kantaja esitti hakemuksesta huomautuksensa 23.11.1998.

Vaatus lausunnon antamisen raukeamisesta

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 12 Komissio väittää, että kanteella ei ole enää kohdetta ja että näin ollen lausunnon antamisen pitäisi raueta. Se korostaa, että perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdassa säädetään, että 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitetut tutkimukset päätetään joka tapauksessa 15 kuukauden kuluessa niiden vireillepanosta. Koska neuvosto ei ole

hyväksynyt tässä määräajassa komission ehdotusta perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisten lopullisten polkumyynnitullien käyttöönotosta, siitä seuraa komission mukaan, että polkumyynnin vastainen menettely, jossa riidanalainen päätös on tehty, on päättynyt ja että yhtäkään uutta toimenpidettä ei voida toteuttaa.

- 13 Vaikka oletettaisiin, että BEUC:lla olisi ollut oikeus tulla pidetyksi kyseisessä menettelyssä asianomaisena osapuolena, menettelyn päättäminen merkitsee komission mukaan sitä, ettei BEUC voi enää vedota tähän oikeuteen, koska kyseistä menettelyä ei enää ole olemassa.
- 14 Kantaja väittää, että riippumatta niiden määräaikojen päättymisestä, joissa neuvoston piti antaa asetus lopullisten polkumyynnitullien käyttöönotosta, kantajalla on edelleen oikeussuojaintressi ja intressi siihen, että tutkittuaan asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä evätään kantajan oikeus osallistua muiden kuin vähittäismyynnissä myytyjen tuotteiden polkumyynnin vastaiseen menettelyyn asianomaisena osapuolena sen estämiseksi, että komissio tekisi tulevaisuudessa samanlaisen päätöksen.
- 15 Kantajan mukaan komission päätös kieltäytyä pitämästä kantajaa asianomaisena osapuolena tutkimuksessa perustuu perusasetuksen niiden säännösten virheelliseen tulkintaan, joihin komissio viittaa 18.7.1997 päivätyssä kirjeessään (ks. edellä 5 kohta). Viitatessaan riidanalaisessa päätöksessä ”yleiseen kantaansa, jonka BEUC hyvin tuntee,” komissio osoittaa aikovansa noudattaa jatkossa samaa tulkintaa. Kantaja huomauttaa lisäksi, että komission asiamies oli 6.10.1997 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle osoittamassaan kirjeessä, jossa se oli pyytänyt vastineen jättämiselle annetun määräajan pidentämistä, todennut, että ”asia tuo esiin kaikkien polkumyynnitutkimusten jatkamista koskevan merkittävän käytännön ongelman komissiolle”.
- 16 Näin ollen kantaja väittää, että koska komissio on tulkinnut virheellisesti perusasetuksen säännöksiä, sillä on edelleen intressi saada riidanalainen päätös kumotuksi, jotta voitaisiin estää se, että samanlaisissa tapauksissa tulevaisuudessa tehtyihin päätöksiin ei liittyisi samaa lainvastaisuutta.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdassa määrätään, että jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin, oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvän seikan jatkokäsittely on suullinen. Nyt esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saaneensa riittävästi selvitystä asiakirja-aineiston perusteella ja päättää, ettei suullista käsittelyä ole tarpeen aloittaa.
- 18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kantajalla voi olla edelleen intressi riidanalaisen päätöksen kumoamiseen, vaikka päätös olisi jo pantu täytäntöön. Tällaisen päätöksen kumoamisella sinänsä voi nimittäin olla oikeusvaikutuksia, muun muassa se, että komissiota estetään jatkamasta kyseisen käytännön noudattamista (ks. vastaavasti asia 53/85, *AKZO Chemie v. komissio*, tuomio 24.6.1986, Kok. 1986, s. 1965, 21 kohta; asia 207/86, *Apesco v. komissio*, tuomio 26.4.1988, Kok. 1988, s. 2151, 16 kohta ja asia T-46/92, *Scottish Football Association v. komissio*, tuomio 9.11.1994, Kok. 1994, s. II-1039, 14 kohta). Tämä pitää erityisesti paikkansa nyt esillä olevassa asiassa.
- 19 Nyt esillä olevassa asiassa sen riidanalaisen päätöksen laillisuuden tutkiminen, jolla komissio on evännyt kantajalta asianomaisen osapuolen aseman muita kuin vähittäismyynnissä myytyjä tuotteita koskevassa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä, edellyttää perusasetuksen säännösten ja erityisesti sen 5 artiklan 10 kohdan, 6 artiklan 7 kohdan ja 21 artiklan tulkintaa, kuten riidanalaisessa päätöksessäkin korostetaan.
- 20 Ei ole kuitenkaan mahdotonta, että kantaja voisi tulevaisuudessa ilmoittautua esittäkseen huomautuksiaan ja pyytää saada tutustua muihin kuin luottamuksellisiin asiakirjoihin samankaltaisessa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä, joka koskee tavanomaisesti muutoin kuin vähittäismyynnissä myytyjä tuotteita. Lisäksi komission riidanalaisen päätöksen sanamuodosta ilmenee, että komission vastaus kantajan nyt esillä olevassa asiassa esittämään pyyntöön on seurausta sen omasta näitä säännöksiä koskevasta tulkinnasta. Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa, että komissio ei ole esittänyt mitään sellaista, joka voisi tehdä tämän toteamuksen tyhjäksi.

- 21 Tästä seuraa, että kantaja säilyttää perustellun intressin siihen, että yhteisöjen tuomioistuimet täsmentävät, millä oikeudellisilla edellytyksillä komissio voi kieltäytyä pitämästä kantajaa asianomaisena osapuolena tällaisessa menettelyssä.
- 22 Näin ollen vaatimus lausunnon antamisen raukeamisesta on hylättävä ja menettelyä on jatkettava.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu viides jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Vaatimus lausunnon antamisen raukeamisesta hylätään.**
- 2) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 1 päivänä helmikuuta 1999.

H. Jung

kirjaaja

J. D. Cooke

presidentti